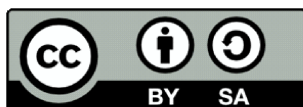

**Uppmuntra invandrarkvinnor att
utnyttja
sin potential och sina möjligheter
i EntRepreneurship-världen**

**Co-funded by
the European Union**

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

Co-funded by
the European Union

Kära läsare!

Välkommen till EMPOWER-projektets berättelsesamling. De berättelser vi samlat in har berättats av fantastiska invandrarkvinnor som bor i något av följande länder: Italien, Tyskland, Slovenien och Sverige. De delade ett specifikt ögonblick med oss när de upplevde framgång i sitt personliga eller yrkesmässiga liv. Efter att ha delat med sig av sitt konkreta ögonblick gav de sin berättelse en titel eller hashtag och reflekterade över vilka kompetenser som ledde dem till framgång.

De berättelser du kommer att läsa kanske inte är perfekt skrivna eftersom vi inte ville lägga oss i för mycket av det som delades med oss. Det som var viktigt för oss var att lyssna på de röster som räknas och hedra invandrarkvinnornas vägar och erfarenheter.

Vi hoppas att berättelserna kommer att tala till dig också och dela gärna med dig av dem till dem som behöver inspiration, hopp och kraft.

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

Co-funded by
the European Union

HUR DU ANVÄNDER DENNA BERÄTTELSESAMLING

Det finns flera sätt att använda EMPOWER-berättelsesamlingen:

1. Berättelserna kan fungera som inspiration för alla som befinner sig på en förändringsresa och som vill lära sig av andras erfarenheter.
2. Berättelser kan användas som ett inlärningsverktyg för att identifiera och främja Entrecomp-kompetenser. Du kan välja en berättelse, bjuda in andra att läsa den och be dem att identifiera Entrecomp-kompetenserna. Målet är inte att identifiera samma kompetenser som kvinnor som delat en berättelse, utan att känna igen Entrecomp-komponenterna i en verklig miljö.
3. Berättelserna kan användas som fallstudier för andra invandrarkvinnor som är på väg in i eller redan har påbörjat sitt entreprenörskap. De insamlade berättelserna kan hjälpa dem att identifiera viktiga framgångsfaktorer som gjorde det möjligt för andra att lyckas.

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 1

#empower #stronggirl #dream #successful_story #utbildning #utmaning

Maya Ali heter jag, och jag är en ung kvinna i 20-årsåldern som är född i Aleppo i Syrien och uppvuxen i Syrien och Turkiet, dit jag och min familj flyttade 2012 på flykt från det brutala kriget i Syrien, utan att veta hur många utmaningar som väntade oss. Vi var tvungna att lämna allt bakom oss. Det kändes så tungt, dramatiskt och sorgligt, och jag var mest upprörd över att lämna mitt utbildningsliv bakom mig; det var svårt att komma tillbaka till studierna i ett nytt land med ett nytt språk. Jag hade ganska många alternativ då: att acceptera situationen och bli hemmafru om några år eller att ge allt, försöka komma in i studierna igen, ge allt och bli en framgångsrik kvinna! Gissa vad jag gjorde? Ja, jag valde den hårda vägen och började lära mig det turkiska språket och utbildningssystemet där! Det var tufft och hopplöst i början, men med en vilja av stål klarade jag det och kom in på universitetet som livsmedelsingenjör. Jag fick högsta betyg fem år i rad bland studenter med turkiska som modersmål. Några månader efter examen fick jag ett jobb som jag gillade. Det här är en av de mest framgångsrika historier jag har varit med om, och jag försöker alltid att ta vara på varje kvinna, att inte stanna upp och ge upp, att ge allt och att aldrig ge upp. Framtiden är ljus, men du måste arbeta hårt för den.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none">▪ Lärande genom erfarenheter▪ Planering och förvaltning	<ul style="list-style-type: none">▪ Självmedvetenhet och själveffektivitet▪ Motivation och uthållighet	<ul style="list-style-type: none">▪ Upptäcka möjligheter▪ Etiskt och hållbart tänkande

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 2

Tolk utanför sin bekvämlighetszon

Jag vill berätta om en situation under ett av mina tolkuppdrag. Jag driver mitt eget tolkföretag och är tolk i ukrainska, ryska och svenska. Den här gången hjälpte jag en mamma och hennes dotter. Dottern skulle genomgå en magnetkameraundersökning. Hon hade varit sjuk tidigare, och det var nödvändigt att undersöka henne igen för att se om sjukdomen hade återkommit. Jag skulle tolka dialogen mellan läkaren och mamman. För att läkaren skulle kunna bedöma resultaten var jag dock tvungen att snabbt översätta svåra medicinska papper från ukrainska till svenska, som mamman hade tagit med sig. Detta var något jag inte var utbildad för. Men jag lyckades tolka texten på ett lysande sätt, och jag är stolt över att jag kunde hjälpa till i den här situationen. Flickan var frisk och läkaren, sjuksköterskan, mamman och barnen stod oroliga runt mig när jag tolkade de medicinska papperen. Detta kallas prima vista-tolkning, att läsa och översätta direkt från papperet. Texten var komplicerad med medicinsk terminologi, men jag klarade det. Jag är mycket intresserad av medicin och har studerat det ingående för mig själv och mitt yrke. Jag kände mig mycket nöjd med min prestation och djupt tillfredsställd över att ha åstadkommit något utöver de krav som ställs i mitt yrke. Samtidigt hjälpte jag en person som var orolig för sitt barn. Barnet hade tidigare haft cancer, så det var en anledning till oro. Nu behövde mamman inte vänta på att dessa papper skulle skickas till någon annan för skriftlig tolkning och för att få det avgörande svaret om sin dotters hälsa. Och eftersom detta låg utanför min kompetens kände jag att jag klarade av det på ett lysande sätt.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none">▪ Att ta initiativ,▪ Hantering av tvetydighet, osäkerhet och risk	<ul style="list-style-type: none">▪ Mobilisering av resurser,▪ Motivation och uthållighet	<ul style="list-style-type: none">▪ Upptäcka möjligheter,▪ Etiskt och hållbart tänkande

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 3

#SKAPA, #WHYNOT, #FROMSCRATCH

För några år sedan gick jag igenom en smärtsam händelse i mitt liv, och jag kände att jag behövde något som kunde få mig att tänka på annat. Jag minns att jag letade efter massor av möjliga saker att göra. Det fanns många alternativ - sporta, gå ut med mina vänner, begrava mig på jobbet eller delta i aktiviteter för alla mammor osv... Dessa alternativ fick mig på något sätt att fråga mig själv vem jag egentligen är. Vad vill jag egentligen med livet? Vill jag "bara" vara en karriärkvinna på dagarna och en mamma på nätterna? Sedan kom jag ihåg att jag älskar att skapa. Jag älskar att göra något själv. Allt från grunden är något som intresserar mig. Sedan såg jag en annons på Facebook om en workshop i tvåtillverkning, och jag sa, ja, varför inte? Jag gör det. Efter workshopen började jag göra tvålprover. Jag gav dem till mina vänner för att de skulle prova, fick deras feedback, lärde mig av den och förbättrade mig. Tvåttillverkningen blev mitt sätt att uttrycka min kreativitet och passion. På några veckor, efter att ha jonglerat tvåttillverkning med mitt arbete och mammaliv, gjorde jag en hel del! Jag älskar att skapa så mycket; mina tvålar staplades på hög, och det blev för mycket! Det ingick aldrig i min plan att göra ett företag av det. Men så sa jag återigen: "Varför inte?" Så jag lanserade mitt varumärke. Jag började sälja på nätet, deltog i basarer och mässor, gjorde lite välgörenhet (skänkte mina tvålar till brandoffer) och bidrog till och med till en lokal TV-reklam! När jag fortsatte att utveckla min tvåttillverkning bestämde jag mig också för att lära mig ljusstöpning. Men så kom pandemin, och vi vet alla hur det gick: allt stod stilla... Jag använde den här tiden till att umgås mer med min familj och lade det här personliga projektet på is. Många fler livshändelser har inträffat, bland annat har min familj flyttat till Tyskland, men min passion för tvål- och ljusstillverkning brinner fortfarande inom mig. Jag planerar att återuppta min karriär snart och kanske lära andra kvinnor hur man skapar saker ... från grunden!

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none">Planering och förvaltningAtt ta initiativ	<ul style="list-style-type: none">Självkännedom och självtillräcklighetMotivation och uthållighet	<ul style="list-style-type: none">KreativitetEtiskt och hållbart tänkande

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 4

#framgång trots allt

Bara vid några få tillfällen när jag satt på tyska ministrars kontor, ekonomiministerns, försvarsministerns eller familjeministerns, undervisade jag i engelska.

Jag kom till Tyskland 1972; jag tänkte stanna ett år och se om jag kunde få fotfäste. Jag hade en universitetsexamen i moderna främmande språk men ville inte bli lärare för barn. Det var för ansträngande för mig. Och jag tänkte att jag skulle åka till Tyskland och se vad som händer. Sedan kom jag till Tyskland, till Koblenz, och sökte överallt. På arbetsförmedlingen frågade de: Vad kan du göra? Jag svarade: Jag kan tala moderna främmande språk och tyska mycket bra. De sade: Tja, vi är här i Tyskland. Vi har sextio miljoner människor som kan tyska bra; vad mer kan du göra? Jag: Ingenting. Jag hade inget körkort, jag kunde inte skriva maskin. Jag hade ingenting alls. Så jag arbetade bara, enkla saker som det, och under tiden lärde jag mig maskinskrivning och stenografi och tog mitt körkort. Sedan fick jag mitt första jobb som sekreterare. Men jag var inte en särskilt bra sekreterare, och vid någon tidpunkt började jag undervisa på vuxenutbildningscentret i Oberlahnstein. Jag gillade det. Jag kunde göra det hela tiden.

Sedan hörde jag talas om det federala språkkontoret i Hürth nära Köln. Saken var den att jag inte hade kunnat göra några framsteg i läraryrket eftersom min examen inte erkändes i Tyskland. I dag är det annorlunda. Men detta federala språkkontor anställde utbildade modersmålstalare och utbildade dem till lärare i främmande språk. Och det var en utmärkt utbildning. Det var början. Sedan arbetade jag ganska länge i Hürth med militär personal. Det var på något sätt ganska konstigt för mig som var ett efterkrigsbarn. Helt plötsligt stod jag där med massor av tyskar i uniform. Men det var väldigt roligt. Vid något tillfälle skickades jag till Bundestag i Bonn. Det var där jag började undervisa parlamentsledamöter och ministrar, och som jag sa hade jag aldrig kunnat göra det i England. Vad händer när en minister i Tyskland vill ta engelsklektioner och förbättra sin engelska? De ringer det federala språkkontoret och ber dem skicka en bra lärare. I England måste man känna folk. Det är ett klassamhälle i England, som ni kan se idag. Jag skulle inte ha haft de kontakterna, jag gick inte i de "rätta" skolorna för att träffa de "rätta" människorna. Min pappa var lärare och hade en bra utbildning, men jag hade inte de kontakterna och behövde dem inte i Tyskland. Samhället var öppet för mig. Om jag hade öppnat munnen i England skulle folk genast ha tänkt: Åh, hon tillhör inte oss, hon är inte överklass. Men här var folk tvärtom alltid intresserade, de hörde att jag talade engelska, och ibland fick jag frågan om jag var holländska. Det var alltid ett samtalsämne, en bra öppning och en mycket härlig, trevlig och enkel. Jag undervisade också kända personer i Bundestag i Bonn - jag kanske inte ska nämna namnen, men det var några framstående personer.

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

Sedan skulle jag åka till Berlin, och jag tyckte först att det var hemskt att behöva flytta. Men sedan åkte jag, och det var de bästa åren i mitt liv. Sedan gick jag i pension och hamnade i Schwerin. Vid något tillfälle saknade jag att undervisa. Det är därför jag arbetar två kvällar i veckan på vuxenutbildningscentret nu, och det är roligt. Ja, det är min historia. När jag tänker tillbaka kom jag till Tyskland, jag ville söka jobb och jag fick frågan: Vad kan du göra? Och jag hade bara mina moderna språk, min universitetsexamen från Kings College i London, som jag var mycket stolt över. Och de frågade, vad mer kan du göra? Ingenting! Man måste fortsätta och inte tappa modet. Jag hade också tur, naturligtvis. Men jag har alltid arbetat hårt. Jag är stolt när jag tänker på hur långt jag har kommit i Tyskland.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none">▪ Att ta initiativ▪ Hantering av tvetydighet, osäkerhet och risk	<ul style="list-style-type: none">▪ Motivation och uthållighet▪ Övrigt: utnyttja möjligheter, idéer, uppdatera färdigheter	<ul style="list-style-type: none">▪ Upptäcka möjligheter

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 5

#The Fighter

Jag började på dagis 2014. Det var i Trier. Varför valde jag den här inriktningen? För att jag älskar barnen. Jag älskar dem väldigt mycket. Jag har själv två barn. År 2017 flyttade jag till en ny plats, till Schwerin. Vid den tidpunkten kunde jag inte bara ge upp mitt arbete. Först tog jag B1-språktestet för dagis i Trier, dvs. i en annan stad, och sedan tog jag B2-språktestet för dagis i Schwerin. I Schwerin hade jag först inte så mycket kontakt. Men sedan träffade jag fru Haker från domkyrkoförsamlingen, som stöttade mig. Jag ville gå mot Kita (dagis) för att utveckla mig vidare från dagis. Jag hade inte möjlighet att göra det.

Jag skulle ha behövt gå en utbildning i praktik och teori för det. Jag hittade en praktikplats men ingen skola eller utbildningsplats för teorin. Jag tänkte att det inte kunde förbli så här; det skulle inte fungera utan att jag gjorde något. Så jag försökte igen med min gamla inriktning på barnomsorg. Och sedan började jag leta efter en bra lokal för en lägenhet. Jag letade efter en kommersiell lokal hos (det kommunala bostadsbolaget) WGS. De sa att de hade ett lämpligt rum i oktober, men att det fortfarande behövde renoveras. De erbjöd mig en rundtur i lokalerna. På så sätt kunde jag se om jag gillade lokalen. När vi först kom hit var det kaos. Men SWG sa att om jag gillade rummen och ville ta dem så skulle de städa upp, renovera och ställa allt i ordning. Efter fyra-fem månader var allt klart. Allt var väldigt fint. Och den 15 april 2017 började jag här. Mitt första barn var tyska. Och sedan blev det ganska mångkulturellt, med så många olika språk och länder, t.ex. ett barn från Afghanistan, sedan Rumänien, Ghana och Somalia. Varje månad kom det ett nytt barn. Snart var alla platser upptagna. Folk letar och frågar efter en plats, men jag har bara 5 platser; jag får inte ta emot fler än 5 barn. Tja, tänker jag. Det är ett bra sätt för mig att ha gått i den här riktningen. Jag tror inte att det är lätt, man måste ha tålamod. Och sedan kämpa, inte släppa taget, och du måste ha kontakter. Det tror jag också hjälper. Hittills tror jag inte att jag har haft några problem. Det fungerar alltid, det fungerar oftast, och det har satt sig. Min man har bestämt sig för att arbeta här med mig. Varför skulle han inte göra det? Jag finns ju här när han behöver hjälp. Vi kan komplettera varandra bra. Dagis är som att vara egenföretagare. Jag skulle säga att det är nästan som egenföretagare, inte helt och hållet egenföretagare. Man måste göra allt själv. Det är ofta svårt för mig. Tyska är inte mitt modersmål. Det är inte lätt, men jag gör mitt bästa. Jag ger vad jag kan. Min man är mitt bästa stöd. Det jag inte kan göra, kan min man göra. Och vice versa. Om vi båda kör fast har vi bekanta som kan hjälpa oss med att skriva och liknande. Det är så vi har klarat oss hittills. Folk frågar till och med efter platser, trots att jag inte kan ta emot fler barn. Det är ett utmärkt bevis på att vårt arbete är bra. När jag gjorde utbildningen på den tiden var det inte lätt. Jag är utlänning, jag kom inte överens med tyskarna, jag har mitt språk, det var inte lätt. Vi var alltid tvungna att försöka göra oss förstådda med hjälp av en ordbok. Om jag inte förstod något var jag tvungen att anteckna och fråga efteråt vad det betydde och vad som diskuterades. Ibland skriver jag ner saker på mitt språk och översätter dem till tyska. Det är jobbigt. Men barnen har inga problem med det. För barnen är det helt normalt. Jag måste ha mycket tålamod på jobbet. Det är allt man kan göra. Utan kärlek och tålamod fungerar det

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

inte. Men man kan aldrig säga att jag är här, arbetar och har det bra. Men jag kan inte säga att jag redan har hittat min framtid här. Nej, jag kämpar fortfarande. Det är inte över.

Det är så här, det är inte mitt hem här. Man måste alltid kämpa med språket. Jag anmälde mig till exempel till en tyskakurs och läste klart den på flera veckor. Det var en gång i veckan efter jobbet. Jag ville förbättra min läs- och skrivförmåga igen. Kursen var från 18.00 till 20.00, sedan var jag inte hemma förrän 21.00. Det betyder att jag fortsätter att kämpa. Det var ett så vackert ögonblick när en mamma kom hit för första gången och berättade för mig att hon ville ha en plats för sitt barn hos oss eftersom hon kände att hennes barn skulle trivas hos oss.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none">▪ Lärande genom erfarenheter,▪ Hantering av tvetydighet, osäkerhet och risk	<ul style="list-style-type: none">▪ Finansiell och ekonomisk kompetens,▪ Motivation och uthållighet	<ul style="list-style-type: none">▪ Kreativitet,▪ Etiskt och hållbart tänkande

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 6

#Kraftfull kvinna

Min berättelse kommer att handla om mina personliga egenskaper i stressens ögonblick. Ingen utsätter sig för stress genom att önska. Detsamma gällde för mig, min familj och alla i mitt land. Jag var lycklig på alla områden i livet tills kriget bröt ut i mitt land. Då, en dag, förändrades allt - det var nödvändigt att fatta ett stort och viktigt beslut att fly och ansvara för hela familjen - ett litet barn och äldre och sjuka föräldrar, UTAN någon hjälp, ensam. När jag insåg att en dag blev ett helt år, nollställdes vår familj på alla områden i vårt tidigare och vanliga liv - vi hamnade i ett nytt land där människor talar ett annat språk, där mentaliteten var helt annorlunda än vår, där allt som du kan göra på ditt arbete / specialitet måste bevisas, och det kan ta några år. Med tanke på att jag bara talar ett internationellt språk i min familj hanterade jag alla familjefrågor från början till slut, från små till stora (från matinköp till att kommunicera med läkare på sjukhuset i kritiska hälsosituationer med föräldrarna och alla aktuella frågor med kommuner). En av de största utmaningarna var att hitta ett tak för alla familjemedlemmar med olika hälsotillstånd utan någon hjälp eller tips, utan att spara pengar, att hitta arbete INTE bara för mig själv och en annan familjemedlem, som bara talar sitt modersmål och inte talar ett internationellt språk. Allt hände på grund av påverkan av stress, deprimerade föräldrar och oroliga barn. Och det mest utmanande är att inte bli galen och att vara ett utmärkt exempel för mitt barn. Jag har lyckats med allt - jag hittade ett jobb åt mig själv och mina föräldrar, ordnade en dagisplats åt barnet, hittade en bostad åt mig och mina släktingar, tog mig tid att lära mig språket och försökte integrera mig i ett nytt land så mycket som möjligt. Och fortfarande hanterar jag alla familjefrågor inom alla livsområden.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none">Planering och förvaltning,Hantering av tvetydighet, osäkerhet och risk	<ul style="list-style-type: none">Självmedvetenhet och själveffektivitet,Motivation och uthållighet	<ul style="list-style-type: none">Upptäcka möjligheter,Etiskt och hållbart tänkande

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 7

#FindingMyWayThroughTheMaze

Resan från Ghana till Sverige började med en kärlekshistoria, som var vacker så länge den varade. Snart kommer dödens onda klor att utsätta mig för den hårda verkligheten i ett främmande land som änka och ensamstående mamma, och ja, även i frihetens land kan det finnas fångenskap (att utveckla sig själv och bryta sig igenom glastaket). Men varje moln har en silverkant, och så är det med min historia... Att flytta från Ghana till min avlidne make i Sverige var ett mycket svårt beslut för mig att fatta. Enligt alla normer var jag en mycket framgångsrik ung kvinna med akademisk examen och en revisor som arbetade på presidentposten och hade hela min framtid utstakad för mig. Att lämna allt detta bakom mig - prestationer, familj, vänner osv. - för det okända var ett för högt pris att betala för kärleken. Men jag var tvungen att flytta fem år senare med en sjuk man. Den olyckliga förlusten av min man bara fem dagar efter att jag anlänt för att bo permanent i Sverige kommer att utsätta mig för osäkerheten, sveken och den hårda verkligheten av att vara ensam i ett främmande land. Från att ha varit hemlös till att flytta från ett vandrarhem till ett annat med en ett år och tre månader gammal bebis, var iveren att lyckas allt jag hade kvar för att göra denna uppoffring värdefull. Jag började genast klättra högre upp på utbildningsstegen genom att ta min masterexamen, i hopp om att det skulle hjälpa mig att säkra en ljus framtid i Sverige. Men efter nio år med två magisterexamina i företagsledning och utveckling och över tio års erfarenhet av att arbeta som revisor och fortfarande arbetslös, visste jag att jag var tvungen att ändra min väg. Det var så resan med att etablera företaget började. När jag studerade i Sverige träffade jag några studenter från Ghana och Nigeria. Det väckte min nyfikenhet på hur välkänd den svenska utbildningen var i dessa länder. Jag upptäckte att de flesta förväxlade Sverige med Schweiz, och de som kände till skillnaden valde istället Storbritannien, USA, Kanada, Australien, Tyskland eller Kina som destination för högre studier. Men eftersom jag var medveten om den höga kvaliteten på utbildningen i Sverige och den stora jämförelsen mellan kostnaderna för att studera i dessa länder, där Sverige är billigast, bestämde jag mig för att undersöka möjligheten att marknadsföra Sverige som ett alternativ för utlandsstudier för ghananska och nigerianska studenter. Från början ville jag att det skulle vara ett samarbete med svenska universitet eller institutioner som marknadsför Sverige utomlands. Men eftersom ingen var intresserad av mitt förslag var jag tvungen att göra det på egen hand. Men hur gör jag för att få finansiering till att börja med? Som registrerad arbetssökande på arbetsförmedlingen kvalificerade jag mig för ekonomiskt stöd för att starta eget om jag hade en bärkraftig affärsidé. Men jag fick avslag eftersom jag inte hade någon inkomst. Vad ska jag göra nu? Med viljan att lyckas inom detta område som fortfarande var min styrka bestämde jag mig för att koncentrera mig på de länder där jag hade för avsikt att främja dessa studier och rekrytera från, och det var där allt det stöd jag behövde kom ifrån. Fyra år senare har mitt företag ett eget kontor i Ghana och Nigeria, med över 100 studenter som varje år registrerar sig hos oss för att studera i Sverige. Vårt kännetecken för framgång har varit samarbete, konsekvens, kvalitetservice, mod och den genuina önskan att hjälpa människor (vilket är den glädjande faktorn här, inte vinsterna). Vi har infört ytterligare två tjänster i år: sommarläger för barn mellan 10 och 17 år och visum för arbetssökande som infördes av den svenska regeringen i

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

slutet av förra året. Trots att det gick över tio år från det att jag lämnade mitt jobb i Ghana till dess att jag äntligen hade en karriär ser jag det fortfarande som en prestation, för trots det som hände förlorade jag aldrig mitt värde och min iver att lyckas.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none">▪ Hantering av tvetydighet, osäkerhet och risk▪ Att ta initiativ	<ul style="list-style-type: none">▪ Mobilisering av andra▪ Motivation och uthållighet	<ul style="list-style-type: none">▪ Upptäcka möjligheter▪ Etiskt och hållbart tänkande

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 8

Ge inte upp när någon säger NEJ

Min framgångshistoria är kopplad till mina barn. Vi skaffade inte barn på åtta år, inte för att jag inte kunde skaffa barn, utan för att min man sa att vi inte behövde barn och att vi måste njuta av livet. För mig var detta svårt. Jag frågade honom inte igen på åtta år eftersom jag var rädd att han skulle vägra. Jag trodde att om jag väntade skulle hans hjärta förändras. Men det gjorde det inte. Jag var redan nästan 40 år gammal. Och alla på jobbet frågade mig: "Varför skaffar du inte barn? Du börjar bli gammal." När de frågade mig brast jag ut i gråt. På den tiden var jag också ofta väldigt bitter. Jag tänkte att vi skulle bli gamla och sitta ensamma på julafton, och sedan skulle han ångra att han inte skaffat barn. Och det kommer att vara hans fel. Och jag ska säga honom detta: hur rätt jag hade. När jag ser tillbaka inser jag hur dum jag var som tänkte så här. Det finns ingen segrande jag eller han. Vi förlorar alla bara om jag fortsätter att känna så här. Sedan dess har jag börjat leta efter svaret och be. En dag bytte jag tanke sätt och slutade vara bitter och ledsen. Jag köpte en julgran för första gången (vi hade inte haft det tidigare eftersom vi inte hade några barn). Jag började bära kjolar som min mamma brukade bära när jag var barn. Jag började göra saker annorlunda. Jag bestämde mig också för att prata med min man igen om hur mycket jag ville ha barn, även om mitt hjärta krossades igen. Jag bad: "Gud, snälla skydda mitt hjärta och prata med honom". En dag efter lunch, när han var på gott humör, började jag prata med honom. Och återigen började han fråga mig. Varför skulle vi ha barn? Och jag sa till honom: "Åh, du kommer att gå på bio med dem eller till restaurangen." Detta var vid en tidpunkt då alla hans vänner gifte sig och fick barn. Därför hade han inget sällskap. Så han började tänka. Och han började le och sa: "Men inte nu". Och det var tillräckligt bra för mig. Han åkte på en affärsresa till Slovenien. Jag stannade i Seattle och fortsatte med mitt vanliga arbete. I Slovenien fick han grupper i början av månaden och i slutet av månaden. Däremellan hade han en veckas ledigt. Vid den tidpunkten bestämde vi oss för att spara pengar, och han skulle stanna i Slovenien däremellan. Så under den vecka då han var ledig ringde han plötsligt till mig och sa: "Jag kommer". Jag sa: "Varför kommer du? Varför behöver du köpa en biljett?". Och han sa: "För att vi vill ha barn". Jag föll nästan från min stol. Så han kom till USA. Jag blev gravid direkt. Han återvände till Slovenien och jag berättade för honom att jag var gravid först när han kom tillbaka. Han berättade senare att han redan visste. Mitt första barn föddes ur denna historia. När min dotter var tre år föddes önskan om att få ett andra barn. Och min man började om igen: "Du måste åka till din konstutställning i Frankrike. Du är upptagen. Du har inte tid." Jag sa till honom att jag kunde resa även när jag var gravid. Han sa: Du planerar ingenting. Du måste planera det här". Jag sa att jag skulle planera. Jag tog kalendern från väggen. Okej. Jag började räkna och hade min konstutställning i tankarna. Jag sa till mig själv: "Jag kan resa när jag är gravid i sjunde månaden". Jag återvände och sa till honom: "På det här datumet kan jag bli gravid. Du förstår, jag planerar allt", och satte tillbaka en kalender på väggen. Han glömde bort detta. Och när datumet kom visade jag honom kalendern: "Här är datumet. Nu går vi till sovrummet". Och han tittade på mig som om jag var galen. Men jag hade inget annat val än att ta en chans från min "envisa" man när han sa att jag måste planera allt. Och återigen, den här dagen blev jag gravid för andra gången. Så det här är de två mirakel som hände

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

mig. Och naturligtvis är han nu den bästa pappan. Han sa: "Ingen har berättat för mig hur roligt det är med barnen". Det är min framgångshistoria som kanske också kan inspirera och ge hopp till någon annan.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none">▪ Att hantera tvetydighet, osäkerhet och risk,▪ Andra: Förändring av tankesätt	<ul style="list-style-type: none">▪ Annat: tro och svar på min bön	<ul style="list-style-type: none">▪ Vision▪ Annat: tro

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 9

Språklig framgång

För sex år sedan, när jag kom till Slovenien, behövde jag ett jobb. Jag fick ett sammanbrott eftersom jag hade arbetat hela mitt liv. Vid den tiden såg min lärare i slovenska jobbannonsen och gav den till mig. Så jag åkte dit för intervjun och träffade företagsägaren som just hade startat sin språkskola, och hon erbjöd mig att bli lärare i talad engelska. Så jag började undervisa. Trots min examen som lärare i engelska språket (jag har mer än 20 års erfarenhet av översättning) har jag alltid hatat att göra det här och trodde aldrig att jag skulle göra det, men jag behövde pengar. Jag var tvungen att göra något och hade ingen aning om hur man undervisar. Så jag kämpade på. Jag kämpade väldigt mycket och tyckte inte riktigt om det i slutet av dagen. Jag hade ingen aning om hur jag skulle skapa ett konsekvent utbildningsprogram vid den tidpunkten. Företagets ägare försökte hjälpa mig (och är fortfarande mycket hjälpsam). Hon har massor av undervisningsmaterial för många språk. Jag behöver bara välja ut de som passar mig, följa bokens instruktioner och vara där och lyssna på mina elever och rätta och förklara misstagen. Ägaren till språkskolan och jag har fortsatt att samarbeta fram till nu. Eftersom min slovenska har blivit bättre (jag lär mig fortfarande) undervisar jag slovenier i engelska, vilket inte bara är talad engelska längre. Jag kan förklara engelsk grammatik för slovenier på slovenska.

När jag knappt nämnde det för min vän i USA sa hon: "Det är ju helt galet!". Men det hade aldrig slagit mig att det här verkligen är fantastiskt. Och det här är vad jag är riktigt stolt över. Det handlar om min nuvarande framgång: att undervisa slovenier i engelska i Slovenien. När jag tänker på det får min hjärna liksom en explosion. Det är en framgång, och det får mig verkligen att känna mig stolt. Jag tror att jag har lyckats med språken. Och även om jag inte är perfekt på slovenska än så vet jag att jag är tillräckligt bra för att undervisa modersmålstalare. Det finns en sak som jag måste säga om undervisning: "Jag hatar verkligen att undervisa". Det är därför jag säger "Nej, nej, nej, tack" när jag ser en annons om en skola eller institution som söker en lärare. Det är verkligen inte min grej.

Idag är min uppfattning om allt att jag inte undervisar utan delar med mig av min kunskap. Dessutom gillar jag människor när det handlar om deras berättelser, liv, erfarenheter och så vidare. Jag gav nyligen en uppgift till mina elever - "Vad skulle du fråga din favoritkändis om du träffade honom eller henne på gatan?". Två killar i olika åldrar valde Luka Dončić, men de ställde andra frågor. En skulle fråga om Lucas karriär, och en annan skulle fråga om hans personliga utveckling. Och detta skulle handla om samma person och studenter från samma land som Luka. Men de tänker så olika, och det är det som är så fantastiskt.

Jag tittar på mina elever och försöker göra lektionerna mer personliga, även om det är en grupp. Så jag frågar vad de tycker, gör dem delaktiga och pushar dem lite för att de ska dela med sig av sina erfarenheter och tankar. Och det är så jag får många intressanta berättelser. Det är också spännande att se varför slovenerna är så olika oss, hur de är olika och hur den här nationen blev vad den är nu. Allt vi gör är alltid en dubbelriktad väg. Det är trevligt att få bra betalt, men om du hatar det du gör

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

Co-funded by
the European Union

eller inte får känslomässig tillfredsställelse är det inte värt att göra det. Det sägs att det bästa jobbet är en hobby som man får betalt för.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none">▪ Arbeta med andra,▪ Andra: Att vara rädd och osäker men ändå göra det	<ul style="list-style-type: none">▪ Motivation och uthållighet,▪ Övrigt: göra det bästa av tillfället och situationen	<ul style="list-style-type: none">▪ Kreativitet,▪ Annat: att inte vara rädd för utmaningarna

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 10**#GlobalPinay**

Personligen är ett av de ögonblick som är en framgång för mig, eller åtminstone en del av det, direkt kopplat till detta EMPOWER-PROJEKT. När jag fick jobberbjudandet här i Tyskland var jag fortfarande tillbaka i Manila. Det är inte den största framgångssagan, men det var början på något som jag vet kommer att bli mer meningsfullt. Det är en framgång eftersom det är början på något bra för mig, min karriär och min familj. Så gesten att få ett jobberbjudande och höra dem säga: "Vi kommer att anställa dig för den här globala tjänsten", jag vet inte, det är en av de största framgångarna, men (detta hände) nyligen, och jag tror att detta är kopplat till vad som hände efteråt, med hur våra liv förändrades, särskilt som invandrare här i Tyskland. Jag tror att för mig var det - i färskt minne - den mest framgångsrika händelsen i mitt liv eftersom det var något som jag inte hade planerat. Bara en bakgrund: Jag jobbar med reklam, och jag har alltid vetat att jag vill jobba med reklam. Jag gillar det verkligen, vilket jag såg mig själv i redan när jag var 19 eller 20. Det här är verkligen vad jag vill göra. Men det var inte lätt att få ett jobb inom reklam då, så det fanns utmaningar som "du kan inte bli anställd eftersom du inte har erfarenhet ännu". Jag var tvungen att arbeta för en tidskriftsbyrå först. Jag blev en AE (account executive) på Hinge Inquirer. (lokaltidning i Filippinerna). Sedan arbetade jag på en PR-firma innan jag kom in på Saatchi, min första reklambyrå. Från och med då fick jag bara reklam- och account executive-jobb, vilket jag verkligen ville ha. Jag minns när jag var praktikant och min dåvarande chef åkte till Singapore för att arbeta i slutet av min praktik. Han blev placerad där. Det var då jag tänkte att jag kunde annonsera i Filippinerna och för filippinska varumärken och göra annonser som skulle ses i Filippinerna och internationellt. Så jag tror att det var startskottet för mitt karriärmål: att arbeta internationellt. Men jag tänkte inte så mycket på det förrän jag var äldre. Jag fick erbjudanden från Singapore, men sedan blev jag gravid med Lily. Det var många (personliga) saker som hände. Sedan var det en pandemi. Så det blev ett bakslag. Så till slut, när vi trodde att pandemin var på väg att ta slut, kanske det redan är möjligt att ha ett jobb utomlands den här gången. Jag förväntade mig egentligen inte det här jobbet. Jag letade efter jobb i Asien. Så jag antar att det är en framgång eftersom jag visste att det var något som låg i bakgrunden, som jag trodde att jag inte skulle kunna göra längre av många anledningar. Så för mig är det en framgång eftersom det är något som jag inte trodde att jag någonsin skulle få. Men jag fick det här Tyskland-giget, den här möjligheten. Jag visste inte ens att Tyskland har globala byråer. Jag trodde att det bara fanns i Storbritannien, Amsterdam eller USA. Jag talade inte ens tyska. Så för mig är det underbart eftersom det är oväntat. Det gav mig något att se fram emot som jag kan lära mig mer om, något som är obekvämt för mig och ett äventyr för mig och min familj. Allt detta i ett och samma jobberbjudande. Så jag tänkte, ok, det finns många möjligheter med det här.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
▪ Att ta initiativ,	▪ Självmedvetenhet och själv effektivitet,	▪ Kreativitet, ▪ Upptäcka möjligheter

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

<ul style="list-style-type: none"> ▪ Hantering av tvetydighet, osäkerhet och risk 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Motivation och uthållighet 	
--	--	--

STORY 11

Ja, det kan jag

Jag har bott i Slovenien i åtta år. När jag kom till Slovenien var det verkligen svårt. När jag började gymnasiet kunde jag inte ett ord av det slovenska språket. Två år senare kom jag in på universitetet i Maribor med min matura-examen från Kosovo och började mina studier där. Vid den tiden kunde jag redan några slovenska ord, men jag trodde aldrig att jag skulle bli framgångsrik här. Ert språk, slovenska, är så svårt eftersom ni har många suffix och dual. Om någon härifrån försökte tio gånger var jag tvungen att försöka 100 gånger. Det var så svårt för oss utlänningar på grund av språket. Vi var tvungna att försöka mycket hårdare. Men jag hade alltid i huvudet att det inte berodde på att jag var mindre smart, utan på att omständigheterna var sådana. Det var viktigt för mig att inte ge upp. Även när det var svårt stannade jag inte upp och tittade på de positiva sakerna eftersom jag hade motivationen att göra det jag föreställde mig. Jag har alltid haft en vision om att göra något av mig själv. Jag ville vara utbildad. Jag ville inte vara en kvinna som kom från utlandet och inte gjorde någonting. Mitt mål var också min motivation, och jag trodde alltid på mig själv. Dessutom hade jag människor omkring mig som trodde på mig. De sa alltid: 'Fortsätt, du kommer att klara det. Fortsätt bara.' Jag hade andra som trodde på mig. När jag gick igenom en svår tid hjälpte den uppmuntran mig alltid. Mitt första stora steg var att avsluta mina universitetsstudier i Slovenien för några år sedan. Det betydde för mig att jag var kompetent. Men min största framgång var när jag blev antagen till en masterutbildning här i Slovenien efter att ha tagit min kandidatexamen. Det var en stor framgång för mig, och jag är mycket stolt. Jag håller nu på att avsluta min magisterexamen, vilket är fantastiskt. Jag har bevisat för mig själv att jag kan bli framgångsrik även här i Slovenien.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Lärande genom erfarenheter, ▪ Hantering av tvetydighet, osäkerhet och risk 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Självmedvetenhet och själv effektivitet, ▪ Motivation och uthållighet 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Vision, ▪ Etiskt och hållbart tänkande

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 12

#selfmadewoman

Jag heter Sandra och är född i en liten by i Rumänien. Jag är 52 år gammal och har öppnat ett skrädveri i Rom. Detta har varit mitt mål sedan barndomen då jag tillbringade timmar med att titta på när min mamma sydde. I mitt hemland gick jag i en skräddarskola, och sedan bestämde jag mig för att flytta till Italien, som, om man tänker efter, är modets land par excellence! I början talade jag inte språket, så det var svårt, men jag arbetade hårt för att lära mig det och gick också flera kurser. Hur som helst började jag arbeta i en skräddarbutik. Jag fick ofta komplimanger och befordrades till butikschef. Det gav mig självförtroende, så jag samlade ihop mina besparingar och öppnade min egen skräddarbutik. Det var en uppoffring eftersom jag var tvungen att välja mellan att köpa ett hus och inte längre hyra och att köpa verksamheten. Men jag är stolt över mig själv; jag har drömt om att öppna min butik i flera år, och jag kunde inte önska mig något bättre. Jag är mycket populär i grannskapet, jag har många kunder. Mitt arbete är också slitsamt, men som tur är tillbringar min mamma många månader i Rom och hjälper mig. Så på det hela taget är jag mycket nöjd.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none">▪ Att ta initiativ,▪ Hantering av tvetydighet, osäkerhet och risk	<ul style="list-style-type: none">▪ Självmedvetenhet och själveffektivitet,▪ Motivation och uthållighet	<ul style="list-style-type: none">▪ Kreativitet,▪ Upptäcka möjligheter

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 13

En polsk kvinna i politiken

Jag heter Katherine. Jag är 48 år gammal. Jag är polska. Jag flyttade till Italien när jag var väldigt ung. Jag tog examen i språk vid universitetet i Udine, Italien. Jag är mycket ambitiös, har studerat mycket och har alltid varit engagerad i frontlinjen på det sociala och politiska området. På universitetet var jag en del av studentkollektivet, och jag blev mycket förföljd. Så jag förstod direkt vad min väg var: socialt engagemang. Jag gjorde också volontärarbete. När jag hade tagit examen hittade jag genast ett jobb som chefsassistent på ett företag. Sedan bestämde jag mig för att skaffa barn, vilket ledde till att jag slutade eftersom det var svårt att förena allt. Min fritid ökade i takt med att mina barn blev äldre, och jag återvände till jobbet. Jag skapade min kommunikationsbyrå och återupptog mitt politiska och sociala engagemang. Jag utsågs nyligen till stadsfullmäktigeledamot i provinsen Udine, och det är ett enormt erkännande för mig, särskilt om vi tänker på att jag är född i Polen och därför är utlänning.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none">Planering och förvaltningAtt ta initiativ	<ul style="list-style-type: none">Självmedvetenhet och själveffektivitet,Motivation och uthållighet	<ul style="list-style-type: none">Vision,Värdering av idéer

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

STORY 14

Att bryta gränser

Jag flyttade från Nigeria till Polen för att avsluta mina studier. Jag tog min kandidatexamen och min masterexamen där. Vid den tiden träffade jag också min slovenska man, och vi bestämde oss för att flytta till Slovenien. Jag hade blandade känslor inför att flytta från Polen till Slovenien. Jag ville åka hem eftersom det är bekvämt hemma, allt är klart och väntar på dig, och det är lättare att få ett jobb. Jag har också systrar och bröder i Nigeria; vi är en mycket nära familj och älskar varandra. Jag är den äldsta. Och när jag pratar med mina syskon föredrar jag alltid att känna deras närvaro, inte bara att prata med dem. Så mitt dilemma om vad jag skulle göra fanns där med mig, och jag var tvungen att bestämma mig för var jag ville bo. Naturligtvis kontaktade jag mina syskon. Och de sa alla: "Nej, Sharon, du kan åka till Slovenien. Det är inget stort problem. Du kommer att klara dig. Du skulle hitta ett jobb. Du skulle lära dig språket." De var mycket uppmuntrande. För mig är detta det bästa stödsystem jag har i mitt liv. Så jag bestämde mig för att komma till Slovenien och visste att jag var tvungen att börja lära mig språket igen. Jag trodde att det skulle bli svårt för någon som bara talar engelska (mitt modersmål är Hausa och jag talar pidgin-engelska från Nigeria). Naturligtvis började jag också leta efter ett jobb. Först var det svårt att få ett jobb. När jag sökte jobb och blev kallad till intervju gick allt bra, men problemet var att jag varken talade eller förstod slovenska. Alla sa till mig: "För den här typen av arbete måste du åtminstone ha grundläggande kunskaper i språket". Det var så deprimerande. Jag kom dit och upptäckte att jag inte kunde få det här jobbet, även om jag var överkvalificerad, bara för att språket var ett stort hinder. Så jag bestämde mig för att lära mig slovenska för att kunna kommunicera och integreras i samhället. Jag har också som mål att hitta ett bättre jobb åt mig själv. Så ingen kan säga till mig att jag inte kan få ett jobb bara på grund av mitt språk. Språk ska inte vara något som hindrar dig från att uppnå dina mål. Jag gick den kurs i slovenska som utrikesministeriet erbjöd, och jag slutförde den. Jag gick en annan kurs som erbjöds av arbetslöshetskontoret här i Slovenien. Och jag avslutade den också. Efter det började jag leta efter ett jobb. Jag kunde redan grundläggande slovenska. Vid den tiden hade den nigerianska föreningen, där jag fortfarande har en aktiv roll, ett projekt. Vi behövde hitta en restaurang som kunde förse oss med afrikansk mat till de gäster som besökte oss från olika delar av världen. Och det var då jag fick höra talas om Skuhna, ett restaurang- och socialt entreprenörsföretag. När jag kom dit behövde de någon som kunde arbeta i baren, ta hand om det administrativa arbetet och ha en idé om matlagning. Och jag har aldrig gillat matlagning. Men sedan sa jag: "Åh, låt oss prova. Det skadar inte". Min slovenska var användbar. De var till och med förvånade över att jag kunde tala denna så bra slovenska då. Allt gick bra eftersom jag till slut fick jobbet och pratade slovenska och engelska. Så allt fungerade. Det var en bedrift för mig eftersom jag trodde att jag aldrig skulle kunna tala slovenska som jag gör nu eller kunna få ett jobb. Jag är stolt över att jag kom så här långt utan att ge upp och att jag visade att kvinnor med olika kulturell bakgrund kan integreras i vilket samhälle som helst. Från och med då sa jag till mig själv: "Det finns ingen barriär för oss kvinnor som vi inte kan bryta. Du måste vara beslutsam och följa ditt mål".

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
▪ Arbeta med andra,	▪ Mobilisering av resurser,	▪ Värdering av idéer,

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

▪ Att ta initiativ	▪ Motivation och uthållighet	▪ Upptäcka möjligheter
--------------------	------------------------------	------------------------

STORY 15

#återfödelse från askan

Hej, jag heter Michelle, jag kommer från Nigeria och är i 40-årsåldern. Jag bodde i mitt hemland tills jag tog examen. Jag kom till Italien när jag var 20, gifte mig med en italienare och fick två barn. Tyvärr var det dock ett något problemfyllt äktenskap, så vi skilde oss. Jag led eftersom det inte är lätt att vara ensam med två barn. Jag måste säga att det i början var svårt för mig att börja om på nytt. Men jag arbetade hårt för att hitta ett jobb som tillfredsställde mig. Jag har haft olika positioner, och idag undervisar jag i engelska på ett privat universitet med ett deltidskontrakt. Jag måste säga att min pånyttfödelse efter en mycket smärtsam period är en verklig seger för mig. Idag arbetar jag i en stimulerande miljö, jag är lugn. Jag har visserligen fortfarande drömmar att förverkliga, men hittills är detta min största seger.

ENTRECOMP-kompetens:

INTO ACTION	RESURSER	IDÉER OCH MÖJLIGHETER
<ul style="list-style-type: none">▪ Lärande genom erfarenheter▪ Hantering av tvetydighet, osäkerhet och risk	<ul style="list-style-type: none">▪ Självmedvetenhet och självtillräcklighet,▪ Motivation och uthållighet	<ul style="list-style-type: none">▪ Vision

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.

Uppmuntra invandrarkvinnor att ta vara på sin potential och sina möjligheter i EntRepreneurship-världen

Finansieras av Europeiska unionen. De synpunkter och åsikter som uttrycks är endast upphovsmannens [upphovsmännens] och utgör inte Europeiska unionens eller Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kulturs (EACEA) officiella ståndpunkt. Varken Europeiska unionen eller EACEA tar något ansvar för dessa.